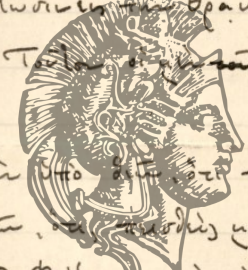

Αποδοδών:
(τῶν Ἀθηναίων
Γραμματικῶν):
Βιβλ. ὀθύνων
Βιβλ. Α' Κεφ. θ'.
(20-22)
In. Car. et Theod.
Mulleri:
Fragmenta Historiarum
Graecorum.
Paris 1841
v. I. 2. 120-121

Ἀπὸ δὲ Μυρίας ἀπέδθη ὡστὶν Βιβρύνων γῆν, ὡς ἰθαοῖδων
Ἄμμιος Πουσίαν παῖς ἢ Βιδυίδος. Γενναῖος δὲ ἦν οὖλος, τοῦ
προσχήλας φίλος ἠνάγκη πικρῶν, ἢ τοῖα τοῖς τρόποις
ἀνέρι. Παραγυθῆμος οὖν ἔτελε ἐπὶ τῆν Ἀργῶν, τὸν ἄριστον
αὐτῷ ὡς πυγμῆς προηαῖτο. Πολυδῶν δὲ ὑποσχόμενος πικρῶν
πρὸς αὐτῶν, πλήθας κατὰ τὸν ἀρχαῖα ἀπέλευσε. τῶν δὲ Βιβρύνων ὀρμησάμενος
πρὸς αὐτῶν, ἀρπάσαντες οἱ ἀριστοὶ τὰ ὄπλα, πολλὰς φύλας φονεύσαντες αὐτῶν.

Ἰλιῶν ἀναχθαῖς, καλεῖσθαι τὸν θράυος Σαδ γυθισόν. Ἰθα ὡν φίλος
μάχης τὰ ὄπλα πιπυρρῆμος. Τῶν δὲ γυθιστῶν τὸν ἄριστον ἵνα λήθουσι,

οἱ δὲ Πουσίαν γῆν
ΑΚΑΔΗΜΙΑ
καὶ πικρῶν φασὶν αὐτῶν, οἱ γὰρ ὑπὸ ἄλλοις τῶν ἀνδρῶν τὰ φίλα,
οἱ δὲ, ὑπὸ Βορείου ἢ τῶν Ἀργοναυτῶν, καὶ πικρῶν γυθιστῶν, τοῦ ἰδίου ἐτόφθονοι παῖδας.
Τινὲς δὲ ὑπὸ Πουσίαν, ὅτι τοῦ Φρίφου παῖς τὸν ἐν Κόλχῳ ὡστὶν Ἰλλιάδα πλοῦ
ἐκέντησαν.

ΑΘΗΝΩΝ

Ἐπειτα δὲ αὐτῶν τὰ Ἀρπυῖας οἱ θεοί. Πλερωταὶ δὲ ἦσαν αἶθλα, ἢ ἐπειδὴ τῶ
Φινῶν περιδιδόνε τράπεζα, ἢ φούραν καὶ πλάγηναι, τὰ γὰρ πλείονα ἀνέπαγον,
ὄλιγα δὲ ὄσα ὄσων ἀνάγκη κατέδωκεν, ὄλιγα γὰρ δύνασθαι προσεῖμασθαι.
Βουδομῆτος δὲ τοῦ Ἀργοναυτῶν τὰ περὶ τοῦ πλοῦ μαθῶν, ὑποδύνασθαι τοῦ γυθῶν
ἔφη, τῶν Ἀρπυῖων αὐτῶν εἰς ἀπαλλάξου.

Οἱ δὲ παρίδοναι αὐτῶν τράπεζα ἰδιουαῖς, Ἀρπυῖαι δὲ ἑφαίφης οὐ βοῆ καταπλά-
σαι τῶν βροφῶν ἤρπαγον. Θεασόμενος δὲ οἱ Βορείου παῖς, Ζήτους ἢ Κάλαις, ὄντες
πλερωτοί, σπασάμενος τὰ φίλα, δι' αἴρος ἰδύων. Ἦν δὲ τῶν Ἀρπυῖας χρεῖν τεύχεται
ὑπὸ τῶν Βορείων παίδων. τοῦ δὲ Βορείου παῖς, τὸν τεύχεται, ὅτι ἂν δυνάμενος
καὶ καλαθέου. Δινομήσει δὲ τῶν Ἀρπυῖων, ἢ γὰρ καλὰ πλοῦσθαι ὡστὶν

Τίγρη πολυὴν ἐπιπίπτει, ὃς ἔτι ἀπὸ ἐκείνου Ἄρκτος καλεῖται. ταύτην δὲ οἱ καὶ Νινωδὸν,
οἱ δὲ Ἀλλόπου καλοῦσιν.

Ἡ δὲ ἑτέρα, καλομένη Ἰωνική, ὃς δὲ ἴονα, Ἰωνίδα, Ἡσιόδου δὲ λέγει αὐτὴν Ἰωνίδα,
αὐτὴ κατὰ τὴν Προπονίδα φέρεται, μέχρις Ἐχιδνῶν εἶθε νότον, αἱ ἔτι ἀπὸ ἐκείνου
Ἐροφάδης καλοῦνται. Ἐροφῆ γάρ, ὡς εἶδον ἐπὶ ταύτας, ἴγμονίην κατὰ τὴν ἰδέαν δὲ
καυαλοῦ πίπτει οὐκ ἐπὶ δύνουσι.

Ἀποδύεις δὲ ἐν τοῖς Ἀργοναύταις ἐν Ἐροφάδην νότον φέρει αὐτὰς διωχθῆναι, ἴγμονίην
παύει, δούρας ὄρμα, τὰ φινία μινεῖν ἀδινῆσαι.

Ἀπαλλογίης δὲ τῆς Ἀρκτικῆς, ἐκείνην τὸν πλοῦν τοῖς Ἀργοναύταις, ἴπερι τῆ
Ἐροφάδην ὑπέθετο περὶ τῆ καλὰ δάδα... εἶπε οὐ αὐτοῦ ἀφῆσαι
πεδιὰ δὲ τῆ περὶ, ἴ ταύτην ταύτην ἴδου οὐδῆσαν, διακρίνει
καλαφροῦται. εἶπε δὲ ἀποδομῆναι τὴν καλὰ δάδα

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ